

IMA KÖZBEN

Lukátsi Vilma

Túlcsordul a szívem-lelkem,
ömlenek a szavak,
mint a patak,
összetett kézzel csak
mondom-mondom.

Végül rám szól a Csend:
- ettől nem leszel boldog,
hagyd ezt a monológot!
Ne szoríts semmit a kezedbe,
engedd el, hadd essenek le!
Figyelj!
És amikor már csak a csend beszél,
lelkedet hadd fújja át a Szél,
hiszen nem tudod
honnán jő és hová megy...
Engedd át a vezetést fűlednek:
'újjá kell születned!';
...újjá kell születned...
...újjá kell születned...

Közben a kedd a szerdába átment.
Kimondhatom az áment!

Forrás: www.keresztyendalok.hu